

[Ellisabeth Arnold]

forliget, det er skattereformstof. Jeg mindes hr. Lykketofts tale her for lidt siden, hvor han sagde, at der ikke var andre gyldige fortolkningsbidrag end det, som Socialdemokratiet havde lagt til grund.

Det Radikale Venstres synspunkt er, at selskabsskatten ikke formelt er skattereformstof. Ændringen af selskabsskatten blev vedtaget sidst i 1985 med en anden partisammensætning. Bl.a. SF og VS stemte for, at selskabsskatten skulle hæves.

Naturligvis er selskabsskatten en del af det politisk-økonomiske landskab, der omgiver skattereformen, og den er også ganske rigtigt nævnt flere steder i skattereformforliget med den procentsats, som den blev hævet til to måneder i forvejen, nemlig 50. Derfor er der ingen grund til, at jeg endnu en gang læser højt af det betænkningsskildring, som Det Radikale Venstre skrev dengang.

Jeg vil minde om, at Socialdemokratiet skrev i deres betænkningsskildring, hvor de undlod at stemme for forhøjelsen af selskabsskatten, at denne løsning – altså forhøjelsen af selskabsskatteprocenten – nu er vanskeliggjort uhyre, fordi lovforslaget om forhøjelse af selskabsskatten indgår som led i aftalen mellem regeringen og Det Radikale Venstre om en for Socialdemokratiet osv. osv.

Socialdemokratiet brugte megen tid i debatten på at skælde Det Radikale Venstre ud, fordi vi havde hevet selskabsskatten ud af de igangværende skattereformforhandlinger, og sagde, at man dermed havde lagt gift for de kommende forhandlinger. Det er svært at finde nogen steder i forhandlingerne, hvor der er den højt besungne forståelse mellem Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, som hr. Lykketoft senere har givet udtryk for.

Det, der står fast, er imidlertid, at uanset at man vedtog selskabsskatteforhøjelsen med et andet partiselskab end det, man senere vedtog skattereformen med, og uanset at Socialdemokratiet mente, at skattereformforhandlingerne blev væsentligt vanskeliggjort, så fik man faktisk en skattereform to måneder efter, at man forhøjede selskabsskatteprocenten. Det er et faktum, som Socialdemokratiet ikke på nogen måde kan bestride.

Jeg vil gerne komme med et tredje fortolkningsbidrag til dagens tekst om, hvorvidt selskabsskatteprocenten er en del af skattereform-

men eller ej. Det er det, der hedder, at Det Radikale Venstre i sin tid i betænkningsskildringen om selskabsskattens forhøjelse skrev, at den var et led i den kommende skattereform. Det er klart, at sådan noget kan man skrive af flere grunde, bl.a. fordi man mener det, men også, fordi man ønsker at fastholde Socialdemokratiet på en forhandlingslinje, som så ud til at være ganske alvorligt i fare. Det viste sig senere, at man fik Socialdemokratiet tilbage på banen, og det tror jeg vi er mange der er godt tilfredse med.

Regeringen og Socialdemokratiet har det fælles synspunkt, at selskabsskatten skal ned. De har også det synspunkt, at det skal virksomhedsskatten, det skal andre skatteformer, sådan at der fortsat er den parallelitet, som er tilsigtet med skattereformen. Begge parter har skrevet det, begge parter har sagt det gentagne gange. Jeg synes, vi skal se at få det gennemført.

Jeg vil gerne spørge: Hvad forhindrer os i at gå videre? Man kan se, at regeringen i et af de svar, som er optrykt i denne betænkning, siger:

»Det er klart, at det på længere sigt er uholdbart, hvis virksomhedsskatten ikke sættes tilsvarende ned som selskabsskatten.«

Man kan se i et andet svar:

»Regeringen vil således arbejde på at få sænket virksomhedsskatten i forbindelse med omlægninger i beskatningen på personskatteområdet.«

Socialdemokratiet skriver i bemærkningerne til det ændringsforslag, vi behandler her:

»Socialdemokratiet vil betragte lovforslaget som en acceptabel, midlertidig revision af skattereformaftalen, hvis lovforslagets vedtagelse hurtigt følges op af forhandlinger om samlet omlægning af person- og selskabsskattesystemet.« Det vil sige, at det, som Socialdemokratiet spørger om i deres bemærkninger til ændringsforslaget, har skatteministeren allerede svaret på i forbindelse med adskillige spørgsmål.

Hvad forhindrer os i at komme videre? Svaret står i dagens kronik i dagbladet Det Fri Aktuelt. Svaret er: Berøringsangst. Der er ikke nogen som helst andre grunde til, at vi ikke skal kunne gennemføre det, som alle parter herinde er fuldstændig enige om skal gennemføres.

Det Radikale Venstre havde helst set en samlet løsning. Vi havde helst set en ændring af hele skattesystemet samtidig med ændringen i sel-